

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSO Urszula Adamik

Protokolant Katarzyna Kilan

w obecności Prokuratora Prok. Rej. del do Prok. (...) T. M.

po rozpoznaniu w dniach 3.11.2016r; 6.12.2016; 10.01.2017r

sprawy

W. B. (1) , syna A. i A. z domu W., ur. (...) w Z.;

I. W okresie od 23 września 2013r. do 26 września 2013r. w C. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu w wysokości 1 000 000, 00 zł jako właściciel podmiotu gospodarczego (...) B. W. zs. w K. przedkładając w celu użycia za autentyczne poświadczające nieprawdę dokumenty co do okoliczności mających znaczenie dla uzyskania kredytu a dotyczące rzeczywistej kondycji finansowej ww. firmy, w postaci m.in. deklaracji podatkowych PIT 36 L oraz PIT/B za lata podatkowe 2011, 2012 oraz analitycznego sprawozdania finansowego przedsiębiorcy prowadzącego pełną sprawozdawczość finansową za lata 2011, 2012 i 2013, bilanse i rachunki zysków i strat za lata 2011, 2012, 2013r., w których to dokumentach uprzednio poświadczyl nieprawdę co do rzeczywistej wysokości osiąganych zysków i poniesionych strat, przychodów i dochodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ukrywając straty, zawyżając swoje dochody i aktywa, a które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny jego zdolności kredytowej oraz uzyskania przez niego ww. kredytu, zawierając na ich podstawie w dniu 26.09.2013r. umowę kredytu obrotowego (...) nr (...) w kwocie 880 000,00zł z bankiem (...) w C., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 880 000, 00 zł na szkodę Banku (...) SA oraz na szkodę Banku (...) z tytułu udzielonej przez ww. bank gwarancji spłaty kredytu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku (...) SA, co do kondycji finansowej jego firmy, w tym wysokości osiąganych przychodów i dochodów, zysków i strat oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, którego podejrzany nie spłacił w wyznaczonym terminie, to jest do dnia 25.09.2015r.

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art.297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk.

II. w okresie od 16 grudnia 2013r. do 20 grudnia 2013r. w C. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu w wysokości 1000 000 zł jako Prezes Zarządu reprezentujący F. Sp.zo.o zs. w K. będącej następcą prawnym R. (...) Sp.zo.o zs. w W. przedkładając w celu użycia za autentyczne poświadczające nieprawdę dokumenty co do okoliczności mających znaczenie dla uzyskania kredytu a dotyczące rzeczywistej kondycji (...) spółki (...) w postaci bilansów i rachunków zysków i strat za rok 2013, które zawierały dane za rok 2012, analitycznego sprawozdania finansowego przedsiębiorcy prowadzącego pełną sprawozdawczość finansową za lata 2012 i 2013 oraz firmy (...)zo.o w postaci deklaracji CIT-8 za lata podatkowe 2010, 2011,2012, nadto rachunki zysków i strat za lata 2010,2011,2012, bilanse za lata 2011 i 2012 w których to dokumentach uprzednio poświadczyl nieprawdę co do rzeczywistej wysokości osiąganych zysków i strat, przychodów i dochodów ukrywając straty i mniejszy zysk, zawyżając swoje dochody i aktywa, a które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny jego zdolności kredytowej oraz uzyskania przez niego ww. kredytu, zawierając na ich

podstawie w dniu 20.12.2013r. umowę kredytu obrotowego (...) nr (...) w kwocie 950 000,00 zł z (...) SA I Oddział w C., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 950000,00zł na szkodę Banku (...) SA oraz na szkodę Banku (...) z tytułu udzielonej przez ww. bank gwarancji spłaty kredytu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników banku (...) SA, co do kondycji finansowej ww. firmy, w tym wysokości osiąganych przychodów i dochodów, zysków i strat oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, którego podejrzany nie spłacił w wyznaczonym terminie, to jest do dnia 19.12.2015r.

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art.297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk.

orzeka:

1. uznaje oskarżonego W. B. (1) za winnego popełnienia czynów wyczerpujących znamiona przestępstw z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk polegających na tym, że

- w dniu 23 września 2013r. w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel podmiotu gospodarczego (...) B. W. zs. w K. przedłożył w celu użycia za autentyczne poświadczające nieprawdę dokumenty co do okoliczności mających znaczenie dla uzyskania kredytu a dotyczące rzeczywistej kondycji finansowej ww. firmy, w postaci m.in. deklaracji podatkowych PIT 36 L oraz PIT/B za lata podatkowe 2011, 2012 oraz analitycznego sprawozdania finansowego przedsiębiorcy prowadzącego pełną sprawozdawczość finansową za lata 2011, 2012 i 2013, bilanse i rachunki zysków i strat za lata 2011, 2012, 2013r., w których to dokumentach uprzednio poświadczyl nieprawdę co do rzeczywistej wysokości osiąganych zysków i poniesionych strat, przychodów i dochodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ukrywając straty, zawyżając swoje dochody i aktywa, a które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny jego zdolności kredytowej oraz uzyskania przez niego kredytu, zawierając na ich podstawie w dniu 26.09.2013r. umowę kredytu obrotowego (...) nr (...) w kwocie 880 000,00 zł z (...) SA I Oddział w C.,

- w dniu 16 grudnia 2013r. w C. działając, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako Prezes Zarządu reprezentujący F. Sp. z o.o zs. w K. będącej następcą prawnym R. (...) Sp. z o.o zs. w W. przedłożył w celu użycia za autentyczne poświadczające nieprawdę dokumenty co do okoliczności mających znaczenie dla uzyskania kredytu a dotyczące rzeczywistej kondycji (...) spółki (...) w postaci bilansów i rachunków zysków i strat za rok 2013, które zawierały dane za rok 2012, analitycznego sprawozdania finansowego przedsiębiorcy prowadzącego pełną sprawozdawczość finansową za lata 2012 i 2013 oraz firmy (...). z o.o w postaci deklaracji CIT-8 za lata podatkowe 2010, 2011,2012, nadto rachunki zysków i strat za lata 2010,2011,2012, bilanse za lata 2011 i 2012 w których to dokumentach uprzednio poświadczyl nieprawdę co do rzeczywistej wysokości osiąganych zysków i strat, przychodów i dochodów ukrywając straty i mniejszy zysk, zawyżając swoje dochody i aktywa, a które to dokumenty dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny jego zdolności kredytowej oraz uzyskania przez niego kredytu, zawierając na ich podstawie w dniu 20.12.2013r. umowę kredytu obrotowego (...) nr (...) w kwocie 950 000,00 zł z (...) SA I Oddział w C.,

przy czym przyjmuje ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk i za ten ciąg przestępstw na mocy art. 297§ 1 kk w zw z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.07.2015r., przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 i 3 kk orzeka grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalonych na kwotę po 20 (dwadzieścia) zł ;

2. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego W. B. (1) obowiązek naprawienia szkody przez przekazanie kwoty 730.785,90 zł (siedemset trzydzieści tysięcy siedemset osiemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) na rzecz (...) Banku (...) SA z siedzibą w W. i kwoty 1.092.630,35 zł (jeden milion dziewięćdziesiąt dwa tysiące sześćset trzydzieści złotych trzydzieści pięć groszy) na rzecz Banku (...) z siedzibą w W.;

3. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt. 1 kk – w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r., przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu W. B. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

4. na mocy art. 627 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej i wydatki postępowania w kwocie 478 zł (czteryście siedemdziesiąt osiem złotych)

Sygn. akt II K 121/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego,

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. B. (1) prowadził działalność gospodarczą pod szyldem firmy (...) z siedzibą w K.. W 2013r. postanowił zdobyć dodatkowe środki finansowe na poprawę kondycji finansowej swojej firmy i spłatę zaległych zobowiązań. W tym celu zawarł umowę z J. K., który podjął się udzielenia mu pomocy w załatwieniu niezbędnych formalności.

W dniu 23.09.2013r. oskarżony złożył w (...) I Oddział w C. wniosek o udzielenie kredytu w kwocie 1 mln złotych z przeznaczeniem na bieżącą działalność firmy. W celu wykazania zdolności kredytowej, przedłożył sfałszowane dokumenty, które wykazywały zyski z prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności deklaracje podatkowe oraz bilanse i rachunki zysków za lata 2011 – 2012. W rzeczywistości firma oskarżonego w tym okresie czasu ponosiła straty: w 2011r. na kwotę 600.000 zł, w 2012r. na kwotę 360.000 zł i w 2013r. na kwotę 500.000 zł. Nadto oskarżony zalegał z należnościami względem ZUS i z tytułu niezapłaconych wynagrodzeń zatrudnionym pracownikom.

Na podstawie pobieżnej weryfikacji wniosku i dokumentów złożonych przez W. B. (1), bank (...) Oddział I w C., podpisał z oskarżonym w dniu 26.09.2013r. umowę nr (...), na mocy której został mu udzielony kredyt odnawialny w ramach limitu kredytowego w kwocie 880.000 zł z przeznaczeniem na bieżące zobowiązania związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Kredytodawca określił datę wykorzystania i spłaty kredytu na dzień 25.09.2015r. Spłata wierzytelności została zabezpieczona wekslem własnym in blanco kredytobiorcy wraz z deklaracją wekslową, klauzulą potrącenia wymagalnych wierzytelności z rachunków bankowych prowadzonych przez bank dla kredytobiorcy i gwarancją spłaty kredytu do kwoty 528.000 zł udzieloną przez Bank (...) S.A.

(wyjaśnienia W. B. k. 842 – 844, k. 874 – 875,

k. 925 – 926, k. 1051 – 1053, k. 1057; wniosek

o udzielenie kredytu k. 187 – 190, dokumenty

załączone do wniosku kredytowego k. 27 – 31,

k. 82 – 100, k. 161 – 190, umowa kredytu

obrotowego k. 157 – 158; pismo (...)

(...) w K. oraz deklaracje

podatkowe k. 241 – 257, k. 509 – 515,

sprawozdania finansowe k. 565 – 584).

Niezależnie od własnej działalności gospodarczej, W. B. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu spółki z o.o. F. z siedzibą w K.. W dniu 16.12.2013r., działając w imieniu i na rzecz firmy (...) wystąpił do I Oddziału (...) w C. o udzielenie kredytu w kwocie 1 mln zł na bieżące potrzeby spółki. Wraz z wnioskiem oskarżony przedstawił sfałszowane dokumenty potwierdzające lepszą niż w rzeczywistości sytuację finansową. Pracownicy banku nie sprawdzili rzetelności informacji i dokumentów złożonych przez W. B.. W dniu 20.12.2013r. została zawarta umowa kredytu obrotowego nr (...), dająca oskarżonemu prawo do korzystania z kredytu odnawialnego w ramach limitu ustalonego na kwotę 950.000 zł. Okres wykorzystania i okres spłaty kredytu został ustalony na dzień 19.12.2015r. Umowa została zabezpieczona wekslem in blanco podpisanym przez oskarżonego, klauzulą potrącenia wymaganych wierzytelności z rachunków prowadzonych dla kredytobiorcy, a nadto gwarancją spłaty kredytu do kwoty 570.000 zł udzieloną przez Bank (...) S.A.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 842 – 844, k. 874 -875,

k. 925 – 926, k. 1051 – 1053, k. 1057; wniosek

o udzielenie kredytu i załączniki k. 364 – 373,

k. 38 - 62, k. 69 – 81, k. 277 – 279, k. 310 – 311,

k. 373 – 411; umowa kredytu obrotowego

k. 262 – 265; dokumenty dotyczące firmy

F., w szczególności kserokopie bilansów

i uchwały spółki k. 224 – 239,

pisma (...)(...)w S. oraz

deklaracje podatkowe , bilans, rachunek zysków

i strat, sprawozdania finansowe k. 468 – 507,

k. 787 – 822, pismo I Urzędu Skarbowego

w W. k. 620 – 651).

Oskarżony W. B. (1) w zasadniczej części uznał zarzuty stawiane mu przez prokuratora, z tym że stanowczo zaprzeczył by w dacie zaciągania kredytów nosił się z zamiarem niespłacenia przyjętego na siebie zobowiązania.

Podczas pierwszego przesłuchania w dniu 24.03.2016r. (k. 842 – 844), W. B. (1) ujawnił okoliczności towarzyszące jego staraniom o uzyskanie kredytów, w szczególności wskazał tożsamość osoby pośredniczącej w załatwianiu wymaganych formalności, a także swój udział w tej sprawie. Oskarżony nie przyznał się do sfałszowania dokumentów załączonych do wniosków kredytowych i nawiązując do tej istotnej okoliczności stawianego mu zarzutu, zastrzegł, iż wszelkie dokumenty przekazał A. K., który pomagał mu w załatwieniu kredytów.

Składając wyjaśnienia przed prokuratorem w dniu 15.04.2016r.(k. 874 -875), oskarżony nawiązał do wcześniej podanej wersji. W uzupełnieniu podał, że starając się o kredyty zdawał sobie sprawę ze swojej trudnej sytuacji finansowej i licząc na wsparcie z tytułu kredytów „zmanipulował” informacje dotyczące dochodów i strat. Otrzymane środki przeznaczył na spłatę zobowiązań i zaległych wynagrodzeń pracownikom. Zaakcentował, iż w miarę możliwości starał się obsługiwać spłatę kredytów.

W końcowej fazie śledztwa (k. 925 – 926), W. B. (1) podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia i wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Przesłuchiwany na rozprawie (k. 1051 – 1053, k. 1057) pozostał konsekwentny w swojej postawie i nawiązał do okoliczności ujawnionych w postępowaniu przygotowawczym. Wypytywany o szczegóły stanu faktycznego, aktualnie jednoznacznie przyznał, iż starając się o kredyt posłużył się nierzetelnymi informacjami w celu zapewnienia sobie pozytywnego zaopiniowania złożonych wniosków („wiedziałem, że gdybym przedstawił sytuację zgodnie z prawdą, to bym tych kredytów nie otrzymał” – k. 1052). Zastrzegł, że nie wymagano od niego zabezpieczenia spłaty zaciągniętych zobowiązań, a poręczenie udzielone przez Bank (...) było częścią procedury stosowanej przez kredytodawcę. Oskarżony szczegółowo zrelacjonował sytuację zaistniałą po pobraniu kredytów i logicznie przedstawił niezależne od niego zdarzenia, które miały bezpośredni wpływ na pogorszenie jego sytuacji finansowej i w rezultacie zaprzestanie spłaty kredytów. Stanowczo podkreślił, że w miarę swoich możliwości starał się regulować należności z tytułu odsetek. Przyznał, że aktualnie nie jest w stanie zaproponować kredytodawcy realnych warunków spłaty kredytów jednak czyni starania o polepszenie kondycji swojej firmy, w szczególności pozyskanie nowych kontrahentów. Oskarżony wyraził stanowczą wolę uregulowania swoich zobowiązań.

Według twierdzeń oskarżonego, sytuacja wynikała po pobraniu kredytów spowodowała pogorszenie stanu jego zdrowia i skłoniła do skorzystania z pomocy psychiatry.

Z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, której strony nie kwestionowały, a Sąd podzielił w całej rozciągłości, wynika, że W. B. (1) był leczony od 2.04.2016r. z rozpoznaniem depresji, przy czym tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem (opinia k. 1046 – 1049).

W ramach postępowania dowodowego, Sąd przesłuchał w charakterze świadków pracowników banku, który udzielił oskarżonemu kredytów. Zeznania S. O. (k. 132 – 134, k. 1055), R. F. (k. 128 – 130, k. 604 – 605, k. 827 – 828, k. 1055 – 1056), L. K. (k. 599 – 600, k. 1056) i E. D. (k. 4 – 8, k. 1056 – 1058) nawiązywały do ogólnych zasad udzielania kredytów, a także okoliczności dotyczących procedury wdrożonej w związku z wnioskami złożonymi przez oskarżonego. Z depozycji świadków wynikało, że stosowane przez bank procedury nie przewidywały obowiązku badania rzetelności dokumentów złożonych wraz z wnioskiem kredytowym. W toku badania zdolności kredytowej W. B., pracownicy banku nie dopatrzyli się przekłamań dotyczących podanej przez niego sytuacji finansowej.

Przeprowadzone w sprawie dowody, w szczególności dokumentacja załączona przez oskarżonego do wniosków o udzielenie kredytów, a także informacje pozyskane z Urzędu Skarbowego w K. i S., jednoznacznie wykazały zasadność zarzutów aktu oskarżenia.

Pierwszy ze złożonych wniosków kredytowych skutkowało zawarciem w dniu 26.09.2013r. umowy nr (...), której przedmiotem był kredyt obrotowy, pozostawiony do dyspozycji jako kredyt w rachunku bieżącym, w wysokości 880.000 zł (dowody: k. 187 – 190, k. 157 – 159). Oskarżony prowadząc działalność gospodarczą pod szyldem firmy (...) z siedzibą w K., załączył do wniosku kredytowego dokumenty dotyczące sytuacji finansowej, zawierające informacje niezgodne ze stanem faktycznym, w celu uzyskania pozytywnej oceny zdolności kredytowej (dowody: k. 161 – 184).

Następnie w dniu 16.12.2013r. oskarżony, działając w imieniu i na rzecz firmy (...) SP. z o.o. z siedzibą w K., wystąpił o udzielenie kredytu w wysokości 1.000.000 zł z przeznaczeniem na bieżącą działalność firmy (dowód: k. 364 – 373). Złożone przez niego dokumenty, w szczególności rachunki i bilanse ekonomiczne firmy (...) oraz deklaracje podatkowe, zawierały przekłamania odnośnie sytuacji spółki i miały na celu pozytywne zaopiniowanie wniosku kredytowego (dowody: k. 277 – 279, k. 304 – 307, k. 392 – 399, k. 406 – 410). Manipulacje oskarżonego skutkowało zawarciem w dniu 20.12.2013r. umowy nr (...), stosownie do której bank (...) S.A. Oddział I w C. udzielił firmie (...) kredytu obrotowego w kwocie 950.000zł, pozostawionego do dyspozycji kredytobiorcy tj. spółce (...), jako kredyt w rachunku bieżącym.

Oskarżony przyznał, że czyniąc starania o uzyskanie kredytów, posłużył się dokumentacją niezgodną ze stanem faktycznym, w celu wykazania lepszej niż w rzeczywistości kondycji finansowej firm (...) – jego wina w tej części nie budzi wątpliwości. Jednocześnie W. B. (1) zastrzegł, że prokurator bezpodstawnie przypisał mu zamiar wyłudzenia kredytów, albowiem nie było jego intencją bezprawne przysporzenie sobie korzyści majątkowej, miał wolę spłaty

zaciągniętych zobowiązań i przez pewien czas płacił należne odsetki. Na poparcie swoich twierdzeń, oskarżony szczegółowo zrelacjonował okoliczności towarzyszące podejmowanym przez niego działaniom i przekonująco usprawiedliwił zaprzestanie spłaty kredytów.

Przepis art. 297 § 1 kk statuuje oszustwo kredytowe, które polega m.in. na przedłożeniu dokumentów poświadczających nieprawdę, dokumentów nierzetelnych, nierzetelnych pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego.

Możliwy jest kumulatywny zbieg przepisu art. 297 § 1 kk i przepisu art. 286 § 1 kk. Tego rodzaju sytuacja może mieć miejsce, gdy sprawca przedkładając dokumenty, o których mowa w art. 297 § 1 kk dążył do uzyskania kredytu i jednocześnie nie miał zamiaru wywiązać się z zaciągniętych wobec banku zobowiązań (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dn. 30.08.1996r.II AKa 65/96, Prok. i Pr. – wkł. (...)).

Do znamion przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. należy doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, przy czym sprawca działa z zamiarem bezpośrednim kierunkowym – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Czynność wykonawcza w przypadku przestępstwa oszustwa jest złożonym działaniem i zakłada istnienie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego. Oszustwo polegające na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd jest przestępstwem podwójnie skutkowym, albowiem dla odpowiedzialności karnej konieczne jest ustalenie, że między zachowaniem sprawcy a skutkiem w postaci błędnego wyobrażenia rozporządzającego mieniem, zachodzi związek przyczynowy oraz ustalenie, że między zachowaniem sprawcy a rozporządzeniem mieniem zachodzi związek przyczynowy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2000r., II AKa 191/00, Prok i Pr. 2001/3/19, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002r., IV KKN 618/99, LEX nr 75460). Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o rozporządzeniu mieniem. Innymi słowy, działanie mające na celu wywołanie błędu odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2000r., III KKN 86/98, OSP 2001/1/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000r., V KKN 267/00, OSP 2001/3/51). Wprowadzenie w błąd może zostać dokonane słowem, pismem, gestem lub w inny sposób na przykład poprzez przedłożenie dokumentów stwierdzających nieprawdę lub sfalszowanych.

Oskarżony załączył do wniosków kredytowych dokumentację niezgodną ze stanem faktycznym, a zatem uzasadnione było powołanie art. 270 § 1 kk.

Zebrany w sprawie materiał w pełni potwierdził winę oskarżonego w części dotyczącej naruszenia normy art. 297 § 1 kk, jednak Sąd nie dysponował miarodajnymi dowodami na poparcie stanowiska prokuratora odnośnie powołania w kwalifikacji art. 286 § 1 kk, a w konsekwencji także art. 294 § 1 kk. Nie można zgodzić się z twierdzeniem oskarżyciela, że niewywiązanie się przez kredytobiorcę z terminowej obsługi kredytu jest dowodem zamiaru wyłudzenia wsparcia finansowego. Oskarżony przyznał, że dopuścił się przekłamań w celu wykazania zdolności kredytowej, ale podjętym przez niego działaniom towarzyszył plan poprawy kondycji finansowej firmy. Podkreślił, że firma (...) miała we wcześniejszym okresie dobrą pozycję na rynku, jednak w wyniku splotu zdarzeń, na które nie miał wpływu, utraciła płynność finansową. Zaciągając kredyty, oskarżony miał w polu widzenia dobro firmy i towarzyszyło mu przekonanie, iż jest w stanie poprawić sytuację, a w konsekwencji zdobyć środki na spłatę należności.

Oskarżony prowadził działalność gospodarczą pod szyldem firmy (...) od 1991r. i po latach starań doprowadził do jej rozwoju oraz dobrych wyników ekonomicznych. Nie może dziwić, że pogorszenie sytuacji finansowej będące skutkiem niesolidności kontrahentów, skłoniło go do poszukiwania sposobów rozwiązania problemu. Firma była jego dumą, ale także jedynym źródłem utrzymania, co dodatkowo motywowało go do poprawy sytuacji. Oskarżony niewątpliwie ma świadomość skutków zaciągniętych przez siebie zobowiązań i zdaje sobie sprawę z groźących mu egzekucji niespłaconych kredytów. Początkowo starał się realizować postanowienia umów kredytowych, jednak plany naprawy

firmy nie przyniosły oczekiwanych rezultatów, co ostatecznie doprowadziło do zaniechania obsługi zobowiązań. Gdyby przyjąć, że oskarżony już w okresie pobierania kredytów miał zamiar niespłacenia zobowiązań, to przecież musiał też zdawać sobie sprawę ze skutków swoich poczynań: w przypadku uruchomienia procedury windykacyjnej, doszłoby do zablokowania kont i przejęcia należnych mu wierzytelności, co w konsekwencji doprowadziłoby do załamania działalności gospodarczej i bankructwa. W ocenie Sądu, W. B. nie miał żadnego powodu do podjęcia działań skutkujących negatywnymi konsekwencjami dla prowadzonej przez niego firmy i tym samym pozbawienia się źródła zarobkowania. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że (...) jest dla niego nie tylko sposobem na zarabianie pieniędzy, ale także dumą i źródłem sukcesów, których doświadczył w przeszłości. Zaangażowanie oskarżonego w sprawy firmy i troska o jej dobro, stanowią istotny czynnik motywujący do jak największych starań o poprawę kondycji finansowej, a tym samym zdobycie funduszy na spłatę długów.

Przypisane oskarżonemu czyny zostały popełnione w krótkim odstępie czasu i w podobny sposób, a zatem uprawnione było przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Powołany przepis został zmieniony z dniem 1.07.2015r. i aktualnie bardziej rygorystycznie definiuje warunki jego zastosowania, jednak w niniejszej sprawie należało przyjąć wersję poprzednio obowiązującą, jako bardziej korzystną dla oskarżonego.

Oskarżony ma aktualnie 54 lata, nie ma innych osób na utrzymaniu, posiada majątek stanowiący zaplecze prowadzonej działalności gospodarczej, aktualnie obecnie nie uzyskuje bardziej znaczących dochodów, dotychczas nie był karany.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstw, w tym wysokość szkody, a także dotychczasowy nienaganny tryb życia oskarżonego oraz jego warunki i właściwości osobiste. Na korzyść oskarżonego przemawia postawa prezentowana w toku postępowania, w szczególności przyznanie się do winy i złożenie obszernych wyjaśnień, a także stanowcza deklaracja spłaty zobowiązań wynikających z pobranych kredytów.

Sąd wyraża przekonanie, że oskarżony dołoży wszelkich starań by w możliwie krótkim terminie uwolnić się od ciężaru pobranych kredytów. Dodatkową motywację będzie stanowił dla niego orzeczony w wyroku obowiązek naprawienia szkody. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem prokuratora, iż „skala obciążenia finansowego nie pozwala na zastosowanie art. 46 § 1 kk” (k. 1091). Wymaga zwrócenia uwagi, że Sąd **może** zobowiązać skazanego do naprawienia szkody w trybie art. 72 § 2 kk, jeżeli nie orzekł środka kompensacyjnego – ze sformułowania tego przepisu jednoznacznie wynika, że pierwszeństwo w zastosowaniu ma art. 46 § 1 kk. W nawiązaniu do roszczeń pokrzywdzonego banku (...) SA należy także zaakcentować, iż termin „szkoda” zdefiniowany w art. 46 § 1 kk dotyczy kwoty zasadniczej kredytu i nie obejmuje odsetek naliczonych przez kredytodawcę.

W ocenie Sądu, orzeczona względem oskarżonego kara spełni cel wychowawczy i będzie przestrożą przed powrotem na drogę przestępstwa. Zważywszy na dotychczasowy tryb życia oskarżonego oraz postawę w toku postępowania, należy uznać za uprawnioną tezę, iż cel kary zostanie osiągnięty przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Aktualna sytuacja materialna oskarżonego pozwala na zgromadzenie funduszy pozwalających uiścić należności z tytułu kosztów sądowych.